

Protecția plantelor de rapiță

Автор(и): Емил Иванов

Дата: 19.01.2015 Брой: 1/2015

Testarea competențelor profesionale cheie ale producătorilor agricoli

Există mai multe puncte de plecare pentru reflecții asupra rolului protecției plantelor în cultura de rapiță. În primul rând, să reamintim că această cultură este de importanță strategică pentru agricultura noastră. Parametrii ei de bază pentru profitabilitate sunt impresionant de ridicați. Aceasta se referă la raportul randament-preț și la oportunitățile de valorificare pe piață. Și nu întâmplător cea mai profitabilă cultură cerealică continuă să atragă atenția producătorilor agricoli autohtoni.

Întrebarea cheie în aceste circumstanțe este: posedă producătorul agricol bulgar suficiente competențe profesionale pentru a cultiva cu succes această plantă, pentru a crea o producție durabilă într-un mediu climatic incert, pentru a obține un rezultat ridicat de randament, astfel încât, după ce trage linia, să se poată bucura de un profit bun datorită investiției corecte. Dacă definim

рăспunsuri la aceste întrebări dificile cu un patos vesel și o doză puternică de pozitivitate emoțională, există pericolul real de a fi acuzați că abordăm problema în mod formal și iresponsabil, că încercăm să ocolim adevărul. Pentru că adevărul, oricare ar fi el, trebuie să conțină în primul rând o idee reală despre ceea ce se întâmplă - ne referim la schimbările și anomaliiile climatice, agresivitatea crescută a dăunătorilor, evaluările experților ale acțiunilor tehnologice, posibilitățile de a formula o alegere informată, atitudinile și așteptările pieței...

Din punct de vedere pur agronomic, rapița este o cultură dificilă. Ce înțelegem prin asta? Vegetația ei durează un întreg 10 luni - de-a lungul a trei anotimpuri - toamnă, iarnă, primăvară, ceea ce este un precedent în practica agricolă. În acest timp, pe teren pot apărea și apar multe situații neprevăzute. Mediul climatic incert provoacă turbulențe de forță majoră, ale căror vârtejuri centrifuge schimbă și deformează foarte des, într-o direcție negativă, situația fitosanitară. În limbaj profesional, aceasta înseamnă - potențialul patogen și fundalul infecțios sunt activați și relansați cu o forță nesuspiciată. Această avalanșă super-puternică dăunătoare este lansată asupra rapiței cu energie distructivă maximă și mătură totul în calea ei. Pe de altă parte, rapița are forțe de rezistență fragile, este foarte vulnerabilă la boli, dăunători și buruieni.

Care este orizontul de contracarare, au producătorii noștri agricoli o mișcare utilă? Acesta este locul pentru a afirma cu voce tare, cu o doză maximă de certitudine, că **protecția plantelor, profilul ei, multifuncționalitatea, activitatea, creativitatea și eficacitatea ei sunt factorul limitativ cheie pentru producția cu succes a rapiței într-un mediu climatic incert.**

Și pe măsură ce deschid subiectul protecției plantelor, direct responsabilă pentru starea de sănătate a culturii de rapiță, suntem obligați să acordăm atenție la două circumstanțe. Pe de o parte - în rolul său de piață-țintă, agricultura bulgară dispune de toate inovațiile mondiale ale industriei agrochimice. Ceea ce este un semn că aici este poziționat și activat un format tehnologic și de produs capabil să asigure și să garanteze securitate și acțiune puternică împotriva tuturor factorilor biotici și abiotici care determină comportamentul potențialului dăunător. Cu alte cuvinte: acest capital multifuncțional poate minimiza în măsură maximă acțiunea și efectele secundare ale oricărui incendiu fitosanitar apărut. Capacitatea sa de prevenire este, de asemenea, de dimensiuni maxime și cu caracteristici profesionale înalte.

Ajungem la întrebarea: este producătorul agricol bulgar competent să evalueze și să gestioneze riscurile și pericolele directe ale flagelului dăunător? Mulți fac practică pe acest subiect. Puțini analiști susțin că protecția modernă a plantelor are propria ei logică de dezvoltare și avansare tehnologică, care intră în conflict cu viziunea managerială a producției agricole. Alți experți sunt de părerea că clasa agricolă bulgară continuă încăpățânată să dezvăluie și să demonstreze gravul ei analfabetism agronomic, agățându-se de scenariu tot mai nebunesc pentru un colaps fitosanitar la scară largă, produs și regizat de emisari, consilieri, oracoli și explicatori de încredere de diferite calibre și soiuri. Această dependență distructivă deformează realitatea, blochează încercările de comportament adecvat și formarea deciziilor corecte și utilizarea bunelor practici de protecție a plantelor pentru a proteja plantele.

Care este poziția revistei "Protecția Plantelor"? Primim afirmațiile de mai sus cu sentimente amestecate. Cu riscul de a-i ofensa pe autorii lor, ne permitem să prezentăm pe scurt punctul nostru de vedere asupra subiectului actual.

Sistemul administrativ național pentru protecția plantelor a încetat să existe după ce a fost transformat într-un sector marginal al Agenției Bulgare pentru Siguranța Alimentelor (ABSA), ale cărei departamente puternic restrânse au un perimetru de acțiune doar în centrele regionale. Municipiile și primăriile sunt complet lipsite de securitate agronomică de stat, indiferent de faptul că tocmai acolo este concentrată producția de produse agricole. Fostul Institut de Protecție a Plantelor a fost împrăștiat complet în vânt. Rămâne doar Facultatea de Protecție a Plantelor de la Universitatea Agrară din Plovdiv. Șezând strâmb, judecând drept, acest mecanism educațional zumzăie în vânt pentru că absolvenții săi nu își găsesc realizarea în practică. Profesia de agronom, conform statisticilor oficiale, este una dintre cele mai puțin căutate pe piața muncii.

Pe de altă parte - în Bulgaria, aproximativ 5000 de fermieri mari, arendași și câteva sute de cooperative sunt factorul determinant de structură - ei cultivă și gestionează peste 80% din terenurile agricole. Este curios câți dintre acești actori au cel puțin un agronom. În orice caz, sunt mult mai puțini decât 5000!

Deci, despre ce vorbim?

Vorbim despre faptul că statul nu are nicio legătură cu lipsa prezenței agronomice pe teren, adică - nu îi pasă dacă vor fi produse mai multe cereale și alte produse agricole.

Vorbim despre faptul că pentru organizațiile de ramură, în acest caz ne referim la Asociația Producătorilor de Cereale și Asociația Bulgară pentru Protecția Plantelor, subiectul prezenței agronomice pe teren nu este pe ordinea de zi, nu prezintă interes, nu este discutat.

Vorbim despre faptul că tot mai mulți fermieri mari și arendași sunt de părerea că prezența agronomică nu este de importanță vitală pentru succesul producției lor.

Vorbim despre faptul că deficitul de prezență agronomică continuă să crească. Această deformare semnificativă, în mod natural, duce la repetarea greșelilor. Și ce dacă industria agrochimică, prin companiile multinaționale, oferă aici tehnologii și produse pentru intensificarea și modernizarea rapidă și puternică a protecției plantelor? Acest capital în majoritatea cazurilor este blocat și înghețat pentru că în producția de teren lipsește prezența agronomică, lipsește instrumentarul care să fie folosit în scopul său.

Ne întoarcem la subiect. Rapita este o cultură care are nevoie de protecție a plantelor de clasă superioară. O asemenea clasă superioară nu poate fi asigurată deocamdată aici întâmplător. Nu sunt necesare doar produse, ci și cunoștințe. Din ce în ce mai multe cunoștințe! Dacă totuși dorim să ne apropiem de standardele europene în protecția plantelor, deoarece altfel vom continua să

producem produse agricole necompetitive, schimbarea este obligatorie, o schimbare radicală în gândirea, deciziile și acțiunile tuturor nivelurilor. Și până când se va întâmpla acest lucru (fără îndoială - mai devreme sau mai târziu se va întâmpla) acei diverși emisari, consilieri, oracoli și explicatori de încredere de diferite calibre și soiuri își vor continua jocurile, vor specula și manipula producătorii agricoli bulgari.